

stæderne, derfor maa man benytte andre stedlige Kræfter, om Sagen skal kunne realiseres.

Frk. E. mener, at jeg ikke kan tænke mig anden Lærerkraft til den Undervisning, her er Tale om, end Forskolelærerinder. Jo, det kan jeg meget godt. Gifte eller ugifte Kvinder, der har faaet Uddannelse som Husholdningslærerinder, kunde saa godt paatage sig at undervise Sognets unge Piger og endogsaa Skolepigerne i Skolekøkkenet, men det rimeligste synes dog at maatte være, at en Lærerinde, der er ansat ved Skolen, underviser Skolebørnene, og dermed bliver det baade simplest og naturligt, at hun ogsaa underviste de unge Piger. Men alle Lærerinder, som er Modstandere af min Plan, har hævdet, at — for at bruge Frk. Eriksens Ord — »det vilde være ganske urimeligt, om man i Stedet for (at faa Timetallet sat ned) krævede endnu mere Arbejde af dem.« Der er sikkert det brændende Punkt: Lærerinderne synes, de faar for meget Arbejde. Det, der er Tale om, er dog kun 3—4 samlede Timer om Ugen flere, end de har, nemlig Undervisningen af de voksne Piger. Og jeg maa spørge Frk. E., om hun ikke véd, at en stor Mængde Lærere i By og paa Land har undervist betydeligt flere Timer om Ugen i Aftenskoler? Og se til de Lærere, der uden for Skoletiden underviser i Børne-Skolehaver! De gør det med Glæde, med Begejstring, fordi de véd, dette er et saare nyttigt Skolearbejde. Men ogsaa Undervisning i Husførelse er et saare nyttigt Skolearbejde, hvorigennem de unge Piger yderligere kan opdrages og udvikles og mange Lærerinder vilde sikkert faa den samme Glæde og Tilfredsstillelse ved at tage denne Undervisning op, som Lærerne har af deres Aftenskoler og Skolehaver. Men jeg lægger Vægt paa at faa begyndt ad Frivillighedens Vej; de Forskolelærerinder, som sidder i Bestillingen har jo ingen Pligt til at tage Undervisningen op. Og Undervisningen i Husholdning paa Forskoleseminarierne vil sikkert ikke blive obligatorisk for det første. Men de unge Kvinder, der attraar Forskolelærerindeuddannelse sammen med Uddannelse i Husholdning, burde ikke unødigt skræmmes fra det af Kolleger, der ikke forstaar dem.

Frk. Eriksen har Ret i, at hvis Sogneundervisningen indføres overalt, kan der komme et Tidspunkt, hvor der ikke alle Vegne kan ventes 20 konfirmerede Piger hvert Aar, men der vil sikkert gaa mange Aar førend dette Forhold kommer til at genere, og kommer Tid, kommer Raad. Og sammenlignet med et Vederlag af 50 Kr. for Haandgerningens 6 ugentlige Timer, er dog Vederlaget for Hushold-

ningsundervisningen, selv om det kun blev de 200 Kr., Frk. E. nævner, meget rundeligt for 3—7 Timers Arbejde i 40 af Aarets Uger. Der til kommer, at Staten og mange Kommuner giver Tilskud til Aftenskoleundervisning.

Med Hensyn til Forskolelærerindens økonomiske Stilling, synes jeg ikke, den er saa daarlig, som man vil lade det faa Udseende af. Hendes Begyndelsesløn kan ganske vist være 550 Kr., men den er dog stigende til 1100 Kr., og desforuden har hun Bolig, Have, Brændsel. Saa har hun som de fleste andre Lærere sine gode Ferier og kan med den eventuelle Pension dog se sin Fremtid og Alderdom i Møde med nogenlunde Ro. Det er vist kun de færreste Personer, der økonomisk set har saa betrygget en Virksomhed som Forskolelærerinden.

Ankerhus, Sorø, April 1912.

Magdalene Lauridsen.

Efterskrift.

»Hver bliver dog salig ved sin Tro«, tænkte jeg, da jeg — forinden jeg fik ovenstaaende afsendt — fik Frk. Kristence Jensens Skylle. For lige saa fortvivlet Frk. J. synes, min Idé er, ligesaa fortvivlet synes jeg, det er, at kvindelige Lærere ikke kan forstaa, at det, der i dette Tilfælde ønskes af dem, kun er, hvad det virkelige Liv kræver daglig af enhver gift Kvinde.

I øvrigt haaber jeg, at Frk. J. efter ovenstaaende Udtalelse vil erkende, at »man ogsaa kan skyldte et Skarn for Uret«. — Hvis det kan være Frk. J. en Tilfredsstillelse skal jeg gerne meddele, at jeg baade har læst og bemærket mig Indholdet af hendes Udtalelse i »Aarhus Amtstid.« og senere i »Folkeskolen«, og da de sidste var fremsat i en høflig Form og vel gav Frk. Jensens Syn paa Sagen, men uden at indeholde nye Momenter, fandt jeg ingen Anledning til at »protestere«.

M. L.

Husøkonomisk Selskab.

Dette er et Selskab for hele Landet, dannet af Husmødre men optagende saavel Mænd som Kvinder samt Kredse, Foreninger og Institutioner. Selskabet virker til Oplysning om og Fremme af Hjemmenes Økonomi. Alt vedrørende denne, saavel indre som ydre Forhold skal kunne behandles. De forskellige Spørgs-